

19. Слѣдъ много врѣме идува господарь-тъ на тѣзи слугы, и вижда счетъ съ тѣхъ.

20. И дойде тойзи който бѣ зѣлъ петъ-тѣхъ таланта, донесе други петъ таланта, и каза : Господарю, петъ таланта ми прѣдаде ; ето, други петъ таланта спечалихъ врѣхъ тѣхъ.

21. И рече му господарь-тъ му : Добрѣ, рабе добрый и вѣрный : на малко-то си былъ вѣренъ, надъ много ще тя поставиж ; влѣзь въ радость-тж на господаря си.

22. Дойде и тойзи който бѣ зѣлъ два таланта и рече : Господарю, два таланта ми прѣдаде ; ето, други два таланта спечалихъ врѣхъ тѣхъ.

23. Рече му господарь-тъ му : Добрѣ, рабе добрый и вѣрный ; на малко-то си былъ вѣренъ, надъ много ще тя поставиж : влѣзь въ радость-тж на господаря си.

24. Пристѣпи и тойзи, който бѣ зѣлъ единый-тъ талантъ и рече : Господарю, знаяхъ тя че си человекъ жестокъ, че жнешь дѣто не си сѣялъ, и събирашь отъ дѣто не си распрѣснувалъ.

25. И понеже ся убояхъ, отидохъ та скрыхъ талантъ-тъ ти въ земѣж-тж ; ето, имашъ твое-то си.

26. А господарь-тъ му отговори и рече му : Рабе лукавый и лѣнивый, знаеше че жнѣж дѣто не съмь посѣялъ и събирамъ отъ дѣто не съмь распрѣснувалъ :

27. Като е тѣй грѣбаше ты да дадешъ сребро-то ми на банкир-тъ, и кога си дойдяхъ да быхъ зѣлъ мое-то съ лихвѣ.

28. Земѣте прочее отъ него талантъ-тъ, и дайте го на тогози който има десеть-тѣхъ таланта.

29. Защото на всякого който има ще му ся даде, и ще му ся прѣумножи, а отъ тогози който нѣма, и това което има ще ся земе отъ него.

30. И непотрѣбный-тъ тойзи рабъ хвърлѣте го въ вѣншиж-тж тѣмнотж ; тамо ще бжде плачь и скърцаніе съсъ зжбы.

31. А кога дойде Сынъ человекскы въ славѣж-тж си, и